

MIROSLAV DROZD - ŽIVOTOPIS

Pan Miroslav Drozd se narodil 9. 11. 1943 v Hradci Králové do rodiny dvou novinářů. Na město vystavěné podle plánů architekta Gočára si uchoval ty nejkrásnější vzpomínky. Ještě během studií na základní škole se celá rodina včetně mladší sestry přestěhovala na pražské Vinohrady. Při docházce na Základní školu Jana Masaryka navázal některá celoživotní důležitá přátelství, např. s bratry Ježkovými, zejména s mladším Martinem. Po základní škole se kamarádi přesunuli na gymnázium v Londýnské ulici a poté na Vysokou školu ekonomickou. Staršími spolužáky jim byli starší bratr Martina Tomáš (pozdější ministr pro privatizaci), Václav Klaus a další.

Rodiče Miroslava Drozda byli oba členy KSČ. Tatínek byl privilegovaný novinář, který často cestoval po celém světě. Doma proti komunistickému zřízení nijak nevystupoval a zjevně si užíval možností, které mu jeho zaměstnání poskytovalo. Maminka naopak byla ke společenským podmínkám velmi kritická a usilovala o obrodu KSČ zevnitř. O veškeré ideály ji připravil až vpád spřátelených vojsk v roce 1968.

Rok 1968 byl v životě Miroslava Drozda zlomový. Jako členovi Výzkumného ústavu ekonomiky Věňka Šilhána mu byla nabídnuta stáž na vysoké škole ve francouzském městě Nancy. Odjet měl během září 1968. Po srpnových událostech bylo velmi těžké se rozhodnout, zda zemi opustit. Nebylo zřejmé, zda bude možné vycestovat a po stáži se vrátit. Miroslav Drozd se nakonec rozhodl do Francie odjet. Z pobytu vytěžil maximum zejména po jazykové a kulturní stránce. Studium ekonomie bylo spíše výsledkem racionální úvahy. Srdcovou záležitostí pro něj vždy byla literatura a kultura obecně. Po skončení stáže se Miroslav Drozd vrátil zpět do vlasti, přestože jej od toho všichni zrazovali.

Po návratu domů už si adekvátního zaměstnání příliš neužil. Výzkumný ekonomický ústav byl rozpuštěn a pan Drozd se stal v podstatě nezaměstnatelným pro kritický postoj k režimu. Nakonec se neúspěšně ucházel i o mnohá dělnická povolání. Na čas jej zachránily SOS dětské vesničky, kde našel působiště i budoucí manželku. I pro dětské vesničky se postupně stal nepohodlným a

na dlouhá léta skončil ve skladu obchodu s elektronikou, kde obřím krabicím nebylo na obtíž, že je stěhuje podvratný živel.

Roku 1975 se pan Drozd oženil s podobně názorově orientovanou ženou. Společně se začali věnovat práci pro samizdat. Pan Drozd psal prózu i poezii a také překládal z angličtiny a francouzštiny. Jeho oblíbeným autorem byl George Orwell, jehož knihy Farma zvířat a 1984 pro samizdat přeložil. Manželka mu byla v tvorbě velkou oporou, a to nejen svou rekordní rychlostí psaní na psacím stroji.

Po revoluci v roce 1989 se stal redaktorem Lidových novin, poté ředitelem nakladatelství Orbis a naposledy zakotvil v nadaci Český hudební fond, kde na pozici ředitele působil až do odchodu do důchodu.

Literární tvorbě se nikdy nepřestal věnovat. Již oficiálně publikoval hodnotné překlady francouzských autorů, např. Raymond Roussel - Locus Solus, Africké dojmy, Julien Gracq - Na argolském zámku, Zasmušilý krasavec, Jean-Yves Tadié - Marcel Proust Životopis, Georges Bataille - Madame Edwarda, Zemřelý, André Maurois - Dějiny Francie. Z anglických autorů potom přeložil životopis George Orwella od Gordona Bowkera, knihu Rok zázraků autora Timothy Garton Ashe a knihy Astrologie transformace a Za hranicemi individualismu autora Dane Rudhyara. Pro zábavu svou i manželky se věnoval i překladům kriminálních thrillerů (Rex Stout).

Jeho nejoblíbenější knihou jsou Osudy dobrého vojáka Švejka. Celoživotně se vášnivě věnoval běhu a byl nadšeným lyžařem a běžkařem.

Pro Příběhy našich sousedů zapsali:

Daniel Štajnochr, Samuel Šedivý, Matyáš Nerad, Emma Mračková a Eliška Horkelová ze ZŠ Santoška.